

BEÏNVLOEDING VAN MENSENDiscussiebijeenkomst 19-10-1959 Den Haag

De beïnvloeding van de mens is een kwestie, die niet alleen verklaard kan worden door een geestelijk ingrijpen. Het is onmogelijk dit onderwerp op de juiste wijze te behandelen zonder allereerst uit te leggen in hoeverre psychische beïnvloeding door elke willekeurige, buiten de mens bestaande factor mogelijk is. Eerst wanneer we dit duidelijk hebben gemaakt, kunnen wij aantonen dat ook uit onze wereld b.v. een beïnvloeding mogelijk is en wat méér is, hoop ik u zelfs te verklaren hóé dit gebeurt, op welke basis en waarom.

Echter allereerst nu naar de mens. Er zijn over dit onderwerp de laatste tijd al heel wat verschillende lezingjes gegeven in ander verband. Het is misschien erg vrijmoedig, wanneer ik aanneem dat u de doorsnee van die argumenten dus wel zult kennen. Maar er is zo dadelijk gelegenheid tot discussie; u heeft dan ook de gelegenheid mij deze dingen eventueel te laten herhalen.

De mens heeft wat men noemt de psyche. De psyche is een geheel van onderbewustzijn, bovenbewustzijn, redelijk- of dagbewustzijn en enkele geestelijke factoren. Het is dit bewustzijn dat de reactie van de mens a.h.w. verklaart, verduidelijkt. En het vreemde is, dat deze mens niet logisch reageert. Zou dan een absolute logica en reactie mogelijk zijn? Ach, vrienden, het zou voor ons heel gemakkelijk zijn de mens op de juiste wijze te beïnvloeden. Gelijktijdig echter zou de mens dan veel onafhankelijker staan tegenover onze poging dit te doen. Nu echter wordt de mens geleid door innerlijke drang- of begeertefactoren, die hij zichzelf niet realiseert. De voorbeelden daarvan zijn te over te geven. Wat zou u denken van iemand, die een auto heeft en deze na drie jaren afdankt, omdat het zo'n oud model is. Onlogisch? In feite wel. Want zo lang het geheel bruikbaar is, is er geen enkele reden om tot vernieuwing over te gaan buiten een prestigeoverweging. De mens wil graag aanzien hebben. En voor dat aanzien betaalt hij heel wat. Als men u morgen wijs maakt dat een slangenfricassee (en dan speciaal van ratelslang) het enige gerecht van de haute volée is, dan mijne vrienden, zijn er zeer velen die ondanks maagbezwaren en klachten ratelslangenfricassee eten. Ook hier weer een poging tot identificatie met wat men meent het betere, het juistere te zijn.

Het gevolg is dat de mens al in zijn normale leven, in de normale verbruikersmarkt, niet reageert op een prettige wijze; of het moest dan zijn voor de reclamebureaus, die juist hierin hun broodwinning vinden. Wanneer dit op het gebied van koop en verkoop zo is, dan moet dit ook op een ander terrein gaan. Wanneer wij elkaar ontmoeten, dan staat u hier tegenover mij en u kijkt mij eens aan en, denkt: Wat is dat voor een mens? Wat is dat voor een wezen, wat is dat voor een geest? U ziet details, waarvan u helemaal niet weet wat ze betekenen. U reageert erop. Wanneer ik in mijn betoog u steeds maar weer de kans geef te zeggen, "Ja, maar dat heb ik altijd al gezegd" en u daarnaast enkele nieuwe, belangrijke elementen geef, dan zult u, omdat ik u gelijk geef, gaarne de verdere argumenten accepteren.

Wanneer u dolveel houdt van - noem maar eens een gerecht - saucijzen of van morkataart met slagroom, dan is het ook voor mij heel eenvoudig om u mee te krijgen naar een ander terrein; wanneer ik u maar vertel dat deze gerechten voor uw gezondheid, voor uw lijn, kortom voor uw hele leven belangrijk zijn, zodat u kunt toegeven aan uw begeerte, dan zult u geneigd zijn vele andere dingen van mij te accepteren. Want heb ik niet juist en redelijk gesproken?

Kijk, vrienden, dit moeten wij vooral goed begrijpen. De mens wordt door zijn hele omgeving steeds beïnvloed. En deze beïnvloeding is een voortdurend spel van angsten, vrezen en begeerten. Vandaag komt u hier met de drang iets te weten over de geest. En wanneer ik het me gemakkelijk zou willen maken, zou ik u een receptenboekje kunnen geven, waarmee u gegarandeerd - tenzij uzelf in gebreke blijft - de geest kunt bereiken. En dan gaat het grootste gedeelte van u allen volkomen tevreden huiswaarts. "Want," zo zegt men, "wanneer dit nu nièt gaat, dan zou het mijn schuld zijn en het kàn mijn schuld niet zijn, dūs sta ik met de geest in contact". Want dit is uw begeren. Zolang ik speculeer op het toegeven aan uw begeren; wanneer ik anderzijds u help om bepaalde angsten zo te draaien, dat u ze van u af kunt schuiven, dan zult u me dankbaar zijn, dan zult u me accepteren.

Een voorbeeld daarvan vindt u in de ondergangsgedachte, die zo vaak wordt gepredikt. Er zijn steeds weer stemmen, de hele wereld door, die niets anders doen dan roepen: "Het einde der tijden is nabij". En altijd zijn er weer die zeggen: "Ja, dat moet nu zo zijn. Het einde der tijden komt natuurlijk. Laat ik zorgen dat ik uitverkoren ben, want," zo zegt men, "indien ge goed zijt, indien ge aan bepaalde voorwaarden voldoet, dan zal het einde der tijden u voorbij gaan en gij zult eeuwig leven". Uitschakeling van angst.

In Finland is er een man geweest, die daar een heel handig gebruik van maakte. Hij zei nl. tegen iedereen: "Over drie maanden gaat deze wereld ten onder. Nu heb ik een goddelijke zending. Als je mij nu maar alles geeft, wat je bezit, dan zal ik zorgen dat je door mijn goddelijke zending verlost wordt en dat je bij deze wereldondergang niet zult lijden, maar ineens in de eeuwige zaligheid staat". Bijna drie dorpen hebben hun bezit aan deze mens overgedragen en bijna drie dorpen hebben na de bepaalde datum diep berouw gehad.

Ook hier blijkt weer, hoe de mens zich zelfs van het meest onredelijke laat overtuigen, als er een beroep wordt gedaan op enkele angsten; als er een beroep wordt gedaan vooral op de neiging van de mens de meerdere te zijn, een uitzonderingspositie te bekleden, zichzelf a.h.w. buiten de gemeenschap te stellen in een verhouding van superioriteit. Het is hetzelfde wat het de modekoningen mogelijk maakt om de meest absurde dameskleding tegen zeer hoge prijzen aan de man te brengen. "Madame, cette modèle est exclusive." "Dit is maar voor één keer, mevrouw. Dat wordt niet meer gemaakt, hiermee zult u iedereen de ogen uitsteken." En men wil graag iets bijzonders zijn, men wil opvallen en men betaalt. Maar dacht u dat het anders is voor de geest dan voor de stof? Een beïnvloeding uit de geest is aan de ene kant eenvoudiger, aan de andere kant veel moeilijker dan u zich kunt voorstellen. Eenvoudiger, omdat wij zeer snel kunnen zien wat uw behoeften, wat uw wensen, wat uw verlangens zijn. Eenvoudiger, omdat we daarop gemakkelijk kunnen speculeren en een beroep doen en zo u dwingen om als een bijkomstigheid, als een accessoire mee te nemen wat wij u daarbij aan lering of verplichting willen geven. Een moeilijk iets, indien wij verantwoordelijk willen blijven. Want wij hebben geen recht om uit de geest de mens in zijn nadeel te beïnvloeden. Het zou voor u misschien gemakkelijk zijn. We zouden u kunnen zeggen: "Werp uw banden af. Wees vrij, er bestaat geen enkele reden om medemens te zien als iets waar je rekening mee moet houden. Ga je gang maar. Er zouden dan velen zijn, die dankbaar zouden zeggen: "Is dat nu geestelijke waarheid? Hè, nu zullen we beginnen". Wij zouden u dan echter in een verkeerde verhouding brengen tot uw wereld en u dientengevolge verderven, in plaats van u te verheffen en zo te doen beantwoorden aan datgene, waarnaar wij - als beïnvloeders - geestelijk zelf streven. Waarvan we dromen.

Nu is het natuurlijk ook heel eenvoudig om van een ander middel gebruik te maken. Er zijn tijden geweest, dat de kerken grotendeels hun gezag dankten aan de z.g. donderredevoeringen. Er zijn monniken geweest en predikers - zelfs de natuurkundige Plantijn (de kaartenmaker dan) maakte zich daaraan dikwijls schuldig - die uren lang niets anders konden doen dan zeggen: "Want weet je dat de hel bestaat? Weet je dat de duivel bestaat? Weet je wat voor kwellingen er zijn? En dat is het loon van uw schuld en uw zondigheid". Totdat de mensen klein en rillend zeiden. "Maar wat moeten wij dan doen?". "Ja, dan moet ge u bekennen tot de Heer en ge moet goed offeren." En dan werd er geofferd. En dan bekenden zij zich tot de Heer - zoveel mogelijk. Er is een tijd geweest, dat men aflaten kocht, omdat men wist schuldig te zijn en men voor deze volkomen fictieve waarde grote bedragen over had voor zekerheid van binnen.

Kijk, ook wij kunnen daar gebruik van maken. Wij kunnen u achtervolgen met demonische dromen. Het is niet zo moeilijk, want ge draagt allen schrikbeelden in u. Wij kunnen u beïnvloeden met angst- en schrikbeelden en u dwingen te doen wat wij willen. Maar wij mogen dat niet doen, want het is niet eerlijk. Het is niet een werkelijke bewustwording die daardoor wordt bevorderd. Dus ligt dan het begin van de zaak voor u open. De mens is gemakkelijk te beïnvloeden: Beïnvloeding door het onderbewustzijn; beïnvloeding door de rede; beïnvloeding zelfs door de bovenbewuste krachten, die gehele volkeren of gemeenschappen tezamen binden. Maar aan al die gevallen is één gevaar verbonden: Door het onredelijk versterken van argumenten of kwaliteiten, die in de mens zelf liggen, ontnemt men hem een deel van zijn eigen persoonlijkheid. En wij gaan uit van het standpunt, dat dit niet geoorloofd is.

Al wat ik u nu ga vertellen over de beïnvloeding van de mens, is dan ook niet gebaseerd, uitdrukkelijk niet gebaseerd, op een misbruik maken van de kwaliteiten die in de mens schuilen. Er bestaan andere methoden en als u belangstelling heeft, kunt u tijdens de discussie daarop terugkomen. Maar nu gaat het dus over de mogelijkheid een mens te beïnvloeden zonder gebruik te maken van onredelijke, onjuiste of voor de mens schadelijke eigenschappen.

En dan beginnen wij allereerst met de doodnuchtere en de doodgewone beïnvloeding. U heeft allemaal wel eens van die flitsen, van die onverwachte associaties. En in sommige gevallen kunnen wij bewijzen, dat zij voortkomen uit het onderbewustzijn. In andere gevallen is dat niet zo gemakkelijk te doen. Dan kan er sprake zijn van een geestelijke beïnvloeding van een mens. Hoe doet de geest dit? Wel, op zichzelf is de zaak eigenlijk zo simpel, dat veel woorden daarvoor overbodig zijn.

Men neme in de mens de associatie die mogelijk is en zorg door eigen stimulansen ervoor, dat deze tot een realiteit wordt. Verhelder het normale gedachtespoor een klein beetje, zorgende binnen de bestaande mogelijkheid te blijven en de mens zal in zichzelf tot een nieuwe ontdekking komen, een nieuwe openbaring krijgen.

Nu lijkt het u misschien dat deze beïnvloeding van weinig belang moet zijn. Ik kan u echter verzekeren, dat juist deze factor voor de geest een van de meest belangrijke is. Niet iedere mens is sensitief genoeg; niet iedere mens is bereid om zijn redelijk denken een ogenblik te doen verslappen en zo te komen tot een aanvaarden van geestelijke kwaliteiten en waarheden. Maar praktisch een ieder is bereid om een ongewoon denkbeeld, dat in hem opkomt, nader te beschouwen en het eventueel in praktijk te brengen. Wij maken hier gebruik van een zwakheid van de mens, dat is zeker. Want ook hier is de eigenaardige gedachtecombinatie aanlokkelijk, doordat ze een zekerheid, een uitzonderlijkheid belooft, een "iets boven of buiten de menigte staan". Zij maakt het ons mogelijk om invloed uit te oefenen in praktisch elk milieu, Zij maakt het ons mogelijk mensen te waarschuwen voor gevaren op een onmerkbare wijze.

Laten wij hier eerst een voorbeeld geven van de gevaren. U staat in een machinefabriek. Boven gaat een takel voorbij met een zwaar werkstuk erin. Dat werkstuk slipt uit de strop. Het kan neervallen. Blijft u staan, dan wordt u gewond. Nu zou het u natuurlijk gezegd kunnen worden of door een droom zijn getoond, dat het gevaar zal bestaan. Dit is echter een ingewikkelde procedure. Zo heeft meer bewijskracht, zeker. Om u te redden doet de geest niets meer of minder dan de eenvoudige impuls geven: kijk naar boven! Gezien het feit, dat er boven u beweging is en een mens van de oertijd af gewend is geweest op alle beweging te letten, zal die mens opkijken. Hij zal het gevaar zien en versneld kunnen reageren. Op die manier is een mensenleven gered.

Wij kunnen een mens b.v. argumenten laten horen en een ogenblik zijn aandacht doen bepalen op één argument, zodat twee of drie andere hem voorbijgaan. Het gevolg is dat hij een vertekend beeld krijgt van het gesprokene, zeker, maar gelijktijdig een zodanig inzicht in dat ene punt zal hebben, dat zijn beslissing gewijzigd kan worden. Deze methode zal in toenemende mate gebruikt moeten worden om ervoor te zorgen dat Rondetafelconferenties tenminste nog enig nut zullen hebben. Zij is in het verleden al politiek gevolgd en zij wordt ook op het ogenblik dikwijls gebruikt ter beïnvloeding van regeringscentra, grote religieuze bijeenkomsten, enz. Het is eenvoudig en vraagt geen erkenning van het paranormale, dus zal het bij degenen, die dit wensen te verwerpen geen verzet wekken.

Deze soort beïnvloeding komt in uw eigen leven regelmatig voor en ik denk dat er maar heel weinigen onder u zijn, die niet tenminste tien- à twaalfmaal een dergelijke beïnvloeding kennelijk hebben meegemaakt, als u maar terugdenkt.

Een verdergaande soort beïnvloeding is natuurlijk een beïnvloeding waarbij het sujet, de persoonlijkheid op wie je inwerkt dus, zich bewust is van die invloed. Hierbij wordt het noodzakelijk de aandacht van die mens zo te leiden, dat je hem bereiken kunt. Dat kan gebeuren door parallellen te zoeken (dus van denken en van benadering). Het kan ook gebeuren door bij eenzijdigheid een schok tot stand te brengen en zo dus een aandacht, een luisteren af te dwingen. Bij deze eenvoudige waarschuwingen gaat het nog niet om - wat wij noemen - helderziendheid of helderhorendheid. Die gevallen zijn incidenteel. U zou misschien een enkele keer een paar woorden horen en u weet niet van waar ze komen. U wordt aangeraakt en u weet niet waardoor. U blijft stilstaan, u denkt iets te zien - terwijl u toekijkt, wordt u op iets anders attent. Dit zijn de vormen van beïnvloeding, die dus een eigen reactie mogelijk maken door een schijnwaarde zodanig te wekken, dat daardoor werkelijke toestanden of waarden feller worden gerealiseerd.

Ons derde punt gaat al een ietsje verder. Hoe is het mogelijk een mens door beïnvloeding uit de geest helderziende of helderhorende waarnemingen te laten doen? Kijk eens, in de eerste plaats hebben wij dikwijls het voordeel dat de mensen graag willen zien en horen. Het enig nadeel dat eraan vast zit, is dat ze ook zien en horen wanneer er géén indrukken zijn om te zien of te horen. Maar het gebeurt. Wanneer iemand dus wil zien, dan is er niets anders nodig dan te spelen met de waarden, die in hem leven. Wij kunnen hiér een beeld van een herinnering nemen en dáár een impuls van een kleur of een eensgeziene gestalte, allang vergeten. Wij voegen dit samen en we

hebben een door helderzien waargenomen beeld. Wij nemen de herinnering aan een bepaald stemgeluid plus enkele woordassociaties, we voegen ze samen en we hebben een door helder horen geschapen indruk. In deze gevallen wordt althans voor het grootste gedeelte gewerkt met datgene, wat in de mens zelf leeft. Natuurlijk, wij zullen bij deze wijze van beïnvloeding ook wel eens verder willen gaan. Wij willen iets tonen of laten horen, wat niet tot het bewustzijn van die mens zélf kan worden gerekend. Het is dan weer allereerst noodzakelijk associaties op te roepen. Maar nu geen vorm- maar stemmingsassociaties. Dit is een methode, die doet denken aan hypnose in lichte graad, waarbij dus het werk van de suggestor hierin bestaat langzaam maar zeker de beelden van zijn sujet te vervangen door opgelegde beelden. In dit geval kunnen wij inderdaad visioenen tonen van grote betekenis en inhoud. Wij kunnen mededelingen doorgeven, die geheel vreemd zijn aan de persoonlijkheid. Het komt minder voor dan u misschien denkt, maar het is mogelijk.

Een stap verder doen wij, wanneer wij komen tot een gedeeltelijke lichamelijke beheersing. Bij de gedeeltelijke lichamelijke beheersing kunnen wij krijgen: het automatische schrijven, het volbrengen van onbewuste gebaren, schilderen, het hanteren (zonder zich bewust te zijn van eigen drijfveer) van kruis-en-bord, ouida-bord enz. Ook de planchette moet dus onder deze beïnvloeding worden gerekend. Hier worden de spiertrekkingen beheerst. Dit kan ten dele geschieden uit de kleine hersenen. Het is een eenvoudige methode, omdat wij niet tegenover bewustzijnswaarden komen te staan. De grote belemmering is hier dan ook niet, dat men uit het onderbewuste misschien niet voldoende waarden geeft, maar dat men - bewust zijnde van de manifestatie - tracht deze aan te passen aan eigen wensen. En u begrijpt wel dat wanneer u een impuls geeft en wij geven een impuls het al heel erg moeilijk is om uit de geest zo krachtig te werken, dat uw eigen impuls geheel wordt uitgeschakeld. Zij kan onderdrukt worden tot een derde van haar eigen normale kracht, maar ze blijft aanwezig. Het gevolg is, vrienden, dat bij deze methode de eigen persoonlijkheid dikwijls het resultaat zeer sterk beïnvloedt. Aan de andere kant wordt het ons ook weer mogelijk hiermee zekere bewijzen te geven. Bijvoorbeeld bij automatisch schrift het imiteren van het schrift van één, die is overgegaan. Na enkele oefeningen is dat meestal mogelijk. De geaardheid van een schrift door de herinneringsassociaties daarmee verbonden, maakt het tot een kwestie van sentiment. Het wordt gemakkelijker aanvaard. Hetzelfde geldt voor schilderen. Wij kunnen via dit automatisme natuurlijk niet alle symbolen gaan schilderen, die we maar wensen. Dat gaat niet. Maar wat we wel kunnen doen, is bepaalde beelden in kleur en in lijn een zodanige associatieve waarde geven, dat iemand met een bepaalde geestelijke instelling, die het beziet daardoor ontroerd wordt en in zichzelf bepaalde gedachten wekt. Hiermee kan dus ook een vaak langdurige beïnvloeding van een groot aantal individuen bereikt worden. Het staat echter niet vast wie we zullen beïnvloeden. Buiten de originator van de beïnvloeding dus en zijn onmiddellijk sujet is er geen zekerheid. Zo zijn we dan weer wat verder gekomen tot de kwestie van mediumschap enz. Ik wil daar hier niet te ver op ingaan. Ik neem aan dat u er voldoende van weet. Kort gezegd dit:

Bij mediumschap bestaan zoveel verschillende vormen, dat praktisch elk medium van een ander enigszins verschilt door de wijze waarop hij of zij wordt beïnvloed, de mogelijkheden die de hantering biedt en zelfs de diepte van de inbeslagname (dus de volkomenheid van beheersing).

De gebruikte vormen zijn:

In de eerste plaats het licht aanzetten waarbij het gedachteproces na een door het sujet zelfgemaakt begin, aan de hand van eigen associaties wordt geleid in de richting, die de manipulator wenst. Hier krijgen we te maken met inspiratief werk; vaak met een zichzelf verliezen. Het is nooit zeker dat deze invloed uit de geest is, omdat de mens ook zichzelf in zijn fantasieën en ideeën kan verliezen en daardoor kan worden gedragen bij het uitspreken van een betoog, een redevoering, bij het acteren van een bepaalde rol enz.

De volgende vorm gaat iets verder. Zij betekent een gedeeltelijke uitschakeling van de eigen beheersing. Gebaren, soms ook de gelaatsuitdrukking is niet geheel de eigene. Het is ook mogelijk dat er in het geheel geen uiting doorkomt en men dus een soort "dood" gezicht krijgt. In dergelijke gevallen zal het eigen bewustzijn nog alles wat er gebeurt waarnemen. Het kan daarop invloed uitoefenen, maar gezien de machteloosheid van ledematen en bepaalde organen, kan er zuiverder worden doorgegeven dan normaal het geval is.

Half-trance betekent een verlies van eigen beheersing met dikwijls het behoud van eigen optreden. Wij hebben dan te doen met een grondsignaal dat wordt vertaald, zoals bij een telegraaf. De letters uit de verte worden afgedrukt met het lettertype van het toestel, dat de impuls op neemt.

Bij een ietwat diepere vorm van trance krijgen wij eerder te maken met een soort beeldoverbrenging, een soort televisie. De totale inhoud wordt overgebracht, maar wordt vaak verkleind uitgestraald, gestoord en beperkt. Naarmate de trance-toestand dieper wordt, wordt het mogelijk het sujet op een eenvoudige wijze te beheersen. Er bestaan daarbij drie vormen.

Bij de z.g. volle- of dieptrance bestaat allereerst de onmiddellijke hantering. Hierbij zal de geest trachten zich te vereenzelvigen met de persoon en dus alle lichamelijke functies en impulsen zoveel mogelijk verrichten binnen die persoon. Dit heeft het nadeel dat de geest in deze gevallen wordt aangetast door de gesteldheid en gedachten van het sujet, waarin hij zich bevindt. Deze beïnvloeding kan soms zeer sterk zijn. Het voordeel is, dat elke maar ook elke actie en reactie van het sujet beheerst wordt en door eigen willen wordt geleid.

Oversluiting. Hierbij wordt het individu afgezonderd van de buitenwereld en worden zelfs tijdelijk de z.g. bovenbewuste impulsen weggevaagd. Het onderbewustzijn rust evenals het dagbewustzijn op een zodanig laag vlak van activiteit, dat hiervan geen storende werking wordt verwacht. De manipulatie geschiedt door beïnvloeding van de hersenen met een gelijktijdige ommanteling van het gehele wezen. Persoonlijksheidsuitdrukking enz. kan hier worden bereikt, want de kwaliteiten en eigenschappen van het lichaam van het medium bereiken de geest in zeer verminderde mate, zodat deze geheel kunnen worden beheerst.

De derde methode is die van een gewone manipulatie van buitenaf alleen door krachtopulsen. Bij uitschakeling van de wil kan het lichaam dus als een soort marionet worden gehanteerd en tot spreken gedwongen; men trekt aan de juiste draadjes en de pop reageert. Deze laatste methode wordt zelden of nooit door de lichtende geest gebruikt. Aan de andere kant behoort ze wel tot de methoden, die gebruikt worden in de zwarte magie, b.v. voor de z.g. opstanding van doden, die als tijdelijk medium dienen voor geesten of demonen.

Ja, nu hebben we hier zo'n beetje de voornaamste vormen gehad, waarin die beïnvloeding kan plaatsvinden. Maar we weten nog heel weinig over die invloed zelf. En ik geloof dat het wel goed is ook daar even een paar woorden aan te gaan wijden. Er is heel wat rond u gaande. U zult dat waarschijnlijk niet zo gemakkelijk zien. Een gevoelig mens merkt misschien de spanning rond zich, maar weet niet waaraan ze te wijten is. Hij zal misschien gevoelen dat aan verscheidene kanten een poging tot beïnvloeding geschiedt, maar zal niet precies weten hoe of waarom. Het is daarom goed dat we de algemeen voorkomende beïnvloedingen op aarde krachtens hun beweegredenen, hun bron en hun kracht van elkaar trachten te onderscheiden.

Eén van de laagste factoren is de praktisch onbewuste geest, die door beïnvloeding van een mens op aarde tot een bevrediging tracht te komen. Deze bevrediging ligt altijd op stoffelijk terrein en kan bestaan uit het overmatig gebruik van spijzen en drank, het overmatig nemen van beweging en zelfs in sommige gevallen van seksueel verkeer. Hierbij tracht de geest dus het lichaam van de ander te gebruiken om daaruit de impulsen te verkrijgen, die voor hem of haar noodzakelijk zijn om te ontkomen aan de vereenzaming van een onbewust bestaan. Deze invloeden zijn heel gemakkelijk te beheersen en af te schudden, want iemand die een klein beetje bewustzijn heeft, weet heel goed wat wel of niet aanvaardbaar is en zal eenvoudig het onaanvaardbare verwerpen. Alleen zij, die een betrekkelijk gering besef hebben van goed en kwaad en daarnaast zeer weinig zelfbeheersing, vallen onder de z.g. opendeur-gevallen of mediums, die dus praktisch elke invloed doorlaten en die de gelegenheid geven zich te openbaren en te uiten. Veelal zijn deze patiënten tevens in meer of mindere mate lijdend aan vallende ziekte of behoren tot degenen, die een niet volledig ontwikkeld hersenstelsel hebben. U zult begrijpen dat we hier niet veel over behoeven te zeggen. Dit zijn incidentele beïnvloedingen en zij behoren niet tot een algemeen plan.

In het duister echter - of aan de voor de mens demonische zijde - vinden we andere beïnvloedingen, die meer georganiseerd en daarom gevaarlijker zijn. We moeten één ding onthouden: Men denkt dat de z.g. slechte kant u zal aansporen tot bandeloosheid e.d. Daarin vergist u zich zeer. Want zij wil elke wereldbinding verbreken. Zij wil u isoleren en in deze isolatie de levensvatbaarheid van uw eigen wereld zowel als van uw ziel verminderen. Deze entiteiten gaan dan over het algemeen ook uit van een zekere orthodoxie. Zij vragen grote offers en zij trachten u voortdurend aan te sporen tot een zo volledig mogelijke zelfbeperking. Zij trachten u minachting bij te brengen voor al datgene, wat behoort tot de normale levensfuncties van de mens, voor al datgene, wat behoort tot de mensheid zelf. Deze geesten trekken natuurlijk bij voorkeur naar persoonlijkheden, die al geneigd zijn zich tegenover of buiten de maatschappij te plaatsen. Hun poging is echter niet om een enkele mens te beïnvloeden, maar een bepaalde gedachtesfeer te scheppen. Zij willen proberen het menselijk zijn zozeer te doden, dat geen werkelijk geestelijk leven daarbinnen meer mogelijk is. Hun haat voor elke bewustwording, elke uitbreiding van het "ik" naar het lichte toe, is hier de drijfveer. Zij zijn vaak zeer machtig, zeer geschoold en kunnen

enorm veel weten. Zij werken niet samen in groepen, maar zijn wel geneigd een ander bij te staan in het volvoeren van een reeds begonnen ontwerp. Er is dus van te voren geen organisatie, maar wanneer een tendens bestaat, gaat een ander daarop in. Wij zien dat deze factoren zeer sterk werkzaam zijn bij b.v. oorlog. Zij gaan dan uit van het standpunt: wij hebben hier chaos, wij kunnen die chaos versterken. Zij doen dit niet door te zeggen "Laat de zaak maar waaien". Maar door te zeggen: "Discipline, plichtsbetrachting, hardheid, hard zijn tegenover de vijand. Je kunt die vijand niet toegeven. Het is je recht, het is je heilige plicht". En op deze manier brengen ze zeer velen er toe dus de chaos te vergroten met wreedheid en hardheid. Het vertrouwen van de mens in de mens en zo de levensvatbaarheid van de mensheid als geheel te verminderen.

Ook op ander terrein doen ze dit. Ze proberen angst en haat te kweken door te wijzen op misleidingen. Wanneer men u begint te vertellen, dat de grootste vijand van het Christendom de kerk van Rome is, dat de kerk de hoer van Rome is, dan heeft men een haat-element dat nooit uit een gezonde, lichtende geest voort kan komen, maar wat voor de mens toch zo bijzonder aantrekkelijk kan zijn. Denkt u aan hetgeen ik u hier eerst heb gezegd. Hier wordt gespeculeerd op uw zwakte, uw behoefte tot exclusiviteit, uw verlangen om aan zekere angsten te ontkomen. En dit speculeren kan soms bijzonder goed gelukken. Hoe kleiner de kringen zijn, die absoluut vijandig tegenover elkaar kunnen worden gesteld, hoe groter het resultaat van deze duistere beïnvloeders.

Aan de andere kant vinden we natuurlijk ook allereerst weer een betrekkelijk lage factor: de poging om iemand, die je kent te beïnvloeden. Als iemand is overgegaan en hij heeft grote interesse in u of in bepaalde zaken in de stof, dan zal hij daar misschien niet zo gemakkelijk afstand van doen. Hij zal dan trachten uit de geest in te grijpen en b.v. bepaalde stoffelijke ontwikkelingen, die hij zich had voorgenomen mogelijk te maken, alsnog mogelijk te maken; dan wel iemand, die hij gedurende het hele leven heeft geleid en geholpen, ook nu weer bijstand te geven, te leiden en te helpen. Deze persoonlijke contacten komen in verschillende vormen voor. De eenvoudigste zijn de gewone contacten met hen, die zijn overgegaan.

Een graad daarboven: de z.g. controles of geleiders. Ik spreek hier over controles en geleiders dus als de persoonsgebonden geestelijke geleiders, helpers van mediums of gewone mensen. Beschermgeesten met een persoonlijke binding behoren hier ook toe. Daarnaast echter alle groeperingen uit de geest (de lichtende geest), die zich niet richten op het heil van de gemeenschap (het geheel) maar op een enkele of op enkele persoonlijkheden.

Daarboven vinden wij groepen, die trachten lering te geven. Hun beïnvloeding is vaak niets anders dan een poging om eigen gedachtegang op aarde nogmaals te versterken. Gezien het feit, dat we overgaan met al onze kwaliteiten en eigenschappen, is het duidelijk dat iemand, die altijd christelijk geloofd heeft een impuls kan krijgen om dit Christendom, dat voor hem een verlossende werking heeft gehad, ook aan anderen te prediken. Het besef, dat voor anderen de waarden wel eens different kunnen zijn, is niet altijd aanwezig. Wij krijgen te maken met betrekkelijk kleine groepen, die in feite langs geestelijke weg een christelijk sektarisme prediken.

Even daarboven liggen groepen als de onze. Deze groeperingen zullen enerzijds trachten de mens te beïnvloeden tot een vrijer denken en trachten door hun eigen ervaringen, hun eigen ondervindingen ook in geestelijke sferen, duidelijk te maken wat men het best zou kunnen doen en hoe de zaak moet worden gezien. In tegenstelling tot de voornoemde groepen zullen zij zelden of nooit hun toehoorders trachten te binden of te verplichten tot algehele aanvaarding. Het feit, dat zij dus enerzijds leiding willen geven, maar zich van eigen onvolkomenheid bewust zijn, maakt het hun tevens mogelijk hogere hulp te ontvangen. Hier wordt dus deze beïnvloeding a.h.w. de middelaar voor hogere krachten, die hun de-hele-wereld-of-werelden-omspannend plan ook via deze groepen tot uiting trachten te brengen.

De beïnvloedingswaarden hierboven gelegen zijn de werkelijk ingewijden. Zij kunnen zowel in de stof als in de geest bestaan, maar zijn zich tot ver boven het mentale vlak bewust van geestelijke waarden en sferen. Zij kunnen ook de krachten van die sferen hanteren. Veelal worden zij bijgestaan door groepen van neofieten, door geestelijke groeperingen. Hun inzicht is niet meer een volk of een groep mensen te helpen, maar om de wereld als zodanig een maximale bewustwordingsmogelijkheid te geven. Zij staan daarom in verband met de vaak genoemde Witte Broederschap, die uit een geestelijke en stoffelijke hiërarchie bestaat, een direct contact met het Goddelijke weet op te nemen en anderzijds er niet voor terugschrikt met ook zuiver stoffelijke middelen de volvoering van haar plannen te bevorderen. Heeft geen van de voornoemde beïnvloeders de moed gehad om b.v. een mens in het leven uit te schakelen en door een bewust veroorzaakte ziekte weg te drukken, heeft niemand van hen de moed gehad om geweld te doen

ontbranden als enig middel om een groot gevaar voor de mensheid uit te roeien, de Witte Broederschap vreest deze dingen niet en volbrengt ze.

Boven haar staan bijna goddelijke hiërarchieën die vaak optreden als de beïnvloeders of zenders van ingewijden. Noem ze maar Boeddha's, dus alle verlossers en profeten. Zij zijn de directe weergave van het Hoog-Goddelijke en trachten in de termen van een bepaalde tijd en wereld de mensheid een weg te wijzen uit verwarringen, welke door de Witte Broederschap slechts met zeer veel strijd en pijn zouden kunnen worden opgelost.

En daarmee hebben we dan zo ongeveer het voor u direct kenbare deel afgewerkt. Dat zijn de beïnvloeders, die optreden. Wat zij doen? De kleintjes zullen trachten u te doen leven volgens hun eigen inzichten. De iets minder kleinen proberen u tot een zelfstandig denken te brengen, maar geven u bij dit denken hun eigen argumenten. Deze zijn directe invloeden in uw eigen leven en worden als zodanig erkend, hetzij door mededelingen langs mediamieke weg, langs de weg van kruis-en-bord, van innerlijke bewustwording, helderhorendheid en helderziendheid. Zij zijn het, die inspirerend optreden binnen zekere groepen en dus trachten de mensheid te verheffen op hun eigen manier.

De daarboven gelegen groepen worden minder snel bemerkt, tenzij men grote aandacht geeft aan de haast onmerkbare maar zeer gewichtige veranderingen, die zich afspelen in de wetenschappen, in de sociale omstandigheden en in de politieke verhoudingen. Zij zijn het, die de wereld hanteren. En men moet zich wel degelijk van grote verschuivingen regelmatig bewustzijn, wil men hun werken geheel overzien.

Hebben wij te maken met volledig onverklaarbare, als een schok komende plotselinge veranderingen, hetzij door uitvindingen, het wegvallen van staatslieden, het ontbranden van kleine oorlogen of het ontstaan van bv. natuurrampen, dan kunnen wij heel vaak zeggen: "Kijk, hier is de Witte Broederschap bij betrokken geweest". Of wel, "Zij heeft dit georigineerd, dan wel zij leidt het zo dat daaruit het maximum nut wordt getrokken".

U ziet dus de beïnvloedingen van uw eigen leven en die van de mens zijn betrekkelijk groot. Om daarvan voldoende nut te kunnen trekken zou u natuurlijk veel hebben aan een paar regels. In de eerste plaats ten aanzien van de techniek van beïnvloeding en in de tweede plaats ten aanzien van de techniek om die beïnvloedingen a.h.w. te behandelen. (interesseert het u, als ik u die geef?) Ja? Nu goed.

In de eerste plaats: wanneer in u bepaalde gedachtegangen of beelden rijzen, die gepaard gaan met b.v. een heftige correctie of een heftig zelfverwijt, moet u deze beelden trachten te ontleden. In vele gevallen zult u zien, dat ofwel de drang tot de actie dan wel het zelfverwijt niet reëel is volgens uw eigen levensopvatting. Er is dan een beroep gedaan op in u verborgen factoren. Door ze bewust te ontleden, kan men zien wat de geest tracht te bevorderen of te voorkomen en zal men in staat zijn of wel zich afdoende te verweren dan wel door eigen gedrag het tot stand komen van hetgeen de geest verlangt aanmerkelijk te versnellen en vollediger te maken.

In de tweede plaats: de geest zal bij zijn beïnvloedingen heel vaak gebruikmaken van een soort wipspelletje. Er zijn gedachten, die regelmatig op de voorgrond komen om onmiddellijk weer te verdwijnen. En hun terugkeer kan op den duur haast obsederend worden. In zeer vele gevallen is er dan sprake van een door de geest gegeven stimulans, die - werkend met waarden uit het onderbewustzijn - u in een bepaalde richting tracht te dwingen. Het erkennen van dit effect (de steeds weer terugkerende gelijksoortige gedachte, begeerte of angst) maakt het u mogelijk de beïnvloeding zelf te constateren en dus uw eigen houding te bepalen. Overdenk datgene, wat zo steeds weer opkomt, ernstig en volledig. Bepaal uw eigen houding daartegenover en handel zo snel en zo volledig mogelijk. Op deze wijze wordt de beïnvloeding, die niet juist is, uitgeschakeld, terwijl datgene wat wel juist is door het zo snel mogelijk te volbrengen in een meer reëel vlak wordt gebracht. Hierdoor wordt het u mogelijk om scherper en helderder contact te krijgen met de geest die de beïnvloeding oorspronkelijk teweeg bracht.

In de derde plaats: er wordt heel vaak gebruik gemaakt van uw lichamelijke kwaliteiten, eigenschappen en begeerten om op deze wijze iets te stimuleren. Ik denk hierbij o.a. aan droombeelden van een ten dele erotische geaardheid, waarbij echter inwijders, grote geesten, optreden en in een contact met de mens niet slechts een erotische bevrediging maar ook een reeks van denkbeelden veroorzaken. Het is duidelijk, dat deze dromen op zichzelf zelden of nooit juist zijn. U moet me niet kwalijk nemen, wanneer ik vaststel dat de Heer Jezus of andere grote ingewijden wel wat anders te doen hebben, dan u op deze wijze in uw droom te bezoeken. Maar er is hier klaarblijkelijk een drijfveer. Er moet iets in u worden gewekt om wat tot stand te brengen, en het kan de geest nooit alleen om het lichamenlijk effect gaan. Dit wordt slechts gebruikt om u

eraan te binden. Tracht dus na te gaan wat er behalve de zuivere erotiek voor u als geestelijk of leselement in uw dromen schuilt. De realisatie daarvan zal over het algemeen - tenzij u zichzelf niet meester bent - het erotisch effect doen wegvallen en daarvoor in de plaats een helderder en redelijker ontvangst van de lering of argumentatie mogelijk maken, welke eerst met de erotiek was verknoopt.

Een ook vaak gevolgde techniek - vooral voor meer gevorderden - is het scheppen van helderziende beelden of visioenen, die meestal optreden in de periode vóór het slapen gaan. Vergeet niet dat hierbij sprake is van uw fantasie. Het zijn uw beelden en herinneringen, die gehanteerd worden. Laat u nooit door het geheel van het visioen leiden, maar vraag u af wat de inhoud ervan is, die u niet reeds uit uzelf kende. Let niet op de personen, die zich tonen. Ook niet wanneer u ze hebt gekend en lief gehad. Let niet op de omgeving, maar let op de actie, op de ontwikkeling van het beeld. Hierin ligt de mogelijkheid de oorzaak ervan te achterhalen en de bedoeling ervan te kennen.

Hebben we dit bereikt, dan kunnen we bewust mee of bewust tegen gaan werken, daarbij dus voor onszelf wederom het meest gunstige effect behalen. Helderziende waarnemingen, die onbeheerst zijn (en ditzelfde geldt dus ook voor helderhorendheid) hebben het grote nadeel, dat u bloot staat aan vele invloeden op ogenblikken dat ze niet gewenst zijn. Het wekken van een helderziende waarneming is voor praktisch elke geest mogelijk. Alleen degenen, die nog geheel onbewust zijn van de overgang, kunnen dit soms niet.

Onthoud u echter dat elke invloed, die goed en juist is, bereid zal zijn:

- a. zich terug te trekken, wanneer ze op dit ogenblik niet gewenst is;
- b. zich te herhalen op een tevoren vastgelegd tijdstip. Wanneer die herhaling inderdaad optreedt, kunt u erop rekenen, dat dit een ècht beeld is, d.w.z. dat het inhoud heeft. De boodschappen van die beelden en de boodschappen die helderhorend worden waargenomen, behoeven niet wóórdelijk juist te zijn. Ook hier gaat het er eerder om de zin te vinden, de richting waarin de boodschap wijst, dan om de boodschap zelf. Daartoe is het nodig haar rustig te overdenken. Eerst dãn kunt u begrijpen wat ze is.

Bij mediamieke beheersing (beheersing onzerzijds) is het alweer: onbewust deugt niet. Onbewust betekent, openstaan voor elke invloed. Een goede invloed zal geneigd zijn u te helpen, u te verdedigen tegen het slechte, wanneer ze zelf iets met u te doen heeft.

Elke geestelijke beïnvloeding van een medium, die niet helpt u tegen een andere beïnvloeding te verdedigen - tenzij u deze zelve wenst - moet worden geacht onvoldoende of onjuist te zijn. Datgene, wat gezegd of gesproken wordt, is van weinig belang. Per slot van rekening een vlo kan u vertellen een olifant te zijn. En wanneer u de vlo niet kunt zien en de stem alleen van binnen hoort, zult u aannemen dat het waar is. Ga niet af op verklaringen maar op uw eigen waarneming.

Houd er verder rekening mee dat uw eigen denken en uw eigen instelling dikwijls zal bepalen welke geest tot u zal komen. Een mens die werkelijk bidt, weert bepaalde demonische invloeden af tenzij zijn angst in het gebed zo groot is, dat hij via de angst bereikt kan worden. Probeer dus tegenover deze verschijnselen steeds zonder vrees te staan. Overweeg ze redelijk en wanneer deze resultaten van bovennatuurlijke, althans buiten uw wereld liggende, invloeden regelmatig in uw leven kenbaar worden, tracht dan door uw eigen wijze van leven en denken uw wezen te predisponeren voor betere invloeden. Onderzoek wat zij u geven. Tracht ermee in contact te komen. Is dit contact bereikt, dan zal daardoor vaak een uittreding mogelijk zijn; kortom het winnen van een nieuwe inhoud in een andere wereld naast het eigen leven.

Bedenk bij elke beïnvloeding van de geest, wanneer deze ook maar waarschijnlijk dan wel definitief vastgesteld is - steeds dat al, wat tracht uw vrije wil geheel uit te schakelen en u geheel te doen berusten in de wil of de invloed van anderen, uit den boze is. Dit kan nooit goed zijn. De geest die goed wil en sterk genoeg is om de verantwoordelijkheid voor uw leven te dragen, zal u manipuleren zonder u dit te zeggen. De geest die te zwak is om dit te doen, tracht dikwijls u te verleiden haar leiding als groot en krachtig te beschouwen. Houd er rekening mee dat gegeven namen weinig werkelijke betekenis hebben, omdat iedere dwaas zich Napoleon kan noemen of Alexander de Grote. Let niet op de naam, let op de strekking en de inhoud. En vooral: wanneer u mediamieke kwaliteiten hebt en die vreest, leer u daartegen te verzetten. Alles wat tijdelijk uw bloedsomloop stimuleert en uw zenuwspanning iets verhoogt is - mits geen roes, veroorzakend - dienstig om het in trance gaan e.d. te voorkomen. Wenst u echter het contact, dan zult u ook genoeg moeten nemen met een reeks van fysieke verschijnselen, die een ogenblik onaangenaam zijn. Want de beheersing van uw lichaam door een andere persoonlijkheid brengt de eigenaardige

sensatie met zich, dat je niet jezelf meer bent en zelfs een zeker ophouden van sommige lichaamsfuncties. Accepteer dit. Ga echter nooit in trance, wanneer u niet zeker bent, dat er in uw buurt iemand is, die ongewenste invloeden kan verdrijven.

Na al deze regeltjes, waarvan de meeste u misschien wel bekend zijn, een laatste en meest belangrijke regel: Op grond van het feit, dat in de mens elk voertuig aanwezig is, kan hij zich door eigen wil instellen op elke sfeer en uit die sfeer krachten, invloeden en zelfs weten putten. Het doorgeven daarvan aan de stof wordt beperkt door de stoffelijke capaciteiten en mogelijkheden. Wanneer u op eigen initiatief probeert waarnemingen te doen en boodschappen te ontvangen, zult u grote kans hebben meer te bereiken wat u wilt, dan wanneer u wacht op hetgeen men u biedt. Eigen streven is hierbij zeer belangrijk. Het kritisch beschouwen van mededelingen is ook hier noodzakelijk, omdat onderbewuste elementen - vooral in het begin - kunnen optreden. De strekking is wederom bepalend.

Nu heb ik u hier een paar keukengeheimen verklapt van de beïnvloeding van de mens door de geest. Vergeet niet dat de bewuste mens een groot gedeelte van deze beïnvloedingen - buiten die welke aan de Witte Broederschap en hoger worden toegeschreven - t.o.v. zijn medemensen even goed kan laten gelden. Vergeet niet dat zelfs de ongeschoolde mens een beroep kan doen op kwaliteiten in u als b.v. begeerten en angsten en u zo verleiden tot handelingen, die niet rationeel zijn. Besluit daarom, zoveel u kunt, de beïnvloeding die u aanvaardt wilt bewust te aanvaarden. Voorkom obsedering door gedachten, begeerten en angsten door een directe daad in overeenstemming met uw eigen bewustzijn van wat goed is. Alleen op deze wijze zult u de beïnvloeding van de mens voor uzelf kunnen maken tot een weldoende invloed, die de gehele wereld omgeeft.

Ja, nu had ik eigenlijk nóg een paar punten. Wanneer we nog tijd over hebben na ons debat, zal ik nog kort willen ingaan op de strijd van licht en duister rond de wereld, waarbij een wederzijdse geestelijke beïnvloeding resulteert in de beïnvloeding van de mens, zij het dan dat deze een vaak halfbewust veroorzaakt bijproduct is van die geestelijke strijd.

DISCUSSIE

❖ *Er is wel eens gezegd, dat ieder mens een eigen geleider heeft. Is hierbij altijd sprake van persoonsgebondenheid? En wat houdt deze persoonsgebondenheid eigenlijk in?*

Ja, iedereen heeft inderdaad wel een eigen geleidegeest, tenminste praktisch. Theoretisch bestaat dus de mogelijkheid, dat iemand geen geleidegeest heeft. Die geleidegeesten kunnen volledig persoonlijk gebonden zijn, wanneer er tussen de persoon op aarde en zijn geleider b.v. een band van liefde bestaat. Die wordt dan ook niet verbroken en blijft een heel leven praktisch parallel lopen. Daarnaast bestaat er een optreden van geleidegeest op grond van gelijke doeleinden of gelijke denkwijzen. Er zijn dus bepaalde dingen, die men met die geest gemeen heeft. Zolang deze gemeenschap - gezien beider bewustzijn - blijft bestaan, is er hierdoor sprake van een soort persoonsgebondenheid. De geest leert nl. omtrent zijn ideeën uit de stof en geeft krachtens zijn ervaring anderzijds aan de stof weer gelegenheid om tot betere prestaties te komen. Dan bestaat er verder het optreden van een geleider in opdracht, waarbij van geen persoonsbinding sprake is. Dit komt nogal eens voor en moet eigenlijk worden gezien als een soort aflossysteem. Stel dat iemand, die u zeer liefheeft, als uw geleider optreedt. Nu komt deze in een fase, dat hij of zij zelf dus naar een hogere sfeer gaat. Dat betekent een periode van inkeer en van het zich langzaam wennen aan nieuwe condities. Gedurende deze periode kan zo iemand dus niet als geleider optreden. Dan kan hij een geestverwant b.v. vragen. "Wil jij dit voor mij waarnemen?" Het is dan de verhouding tussen de geest, die oorspronkelijk geleider was en degene, die de taak overneemt, welke bepaalt hoe en op welke wijze die taak verder vervuld wordt. De persoon op aarde heeft daar dus minder mee te maken.

Wat betreft de geleidegeesten zelf kan ik er nog bij voegen:

In de eerste plaats: niet elke geleidegeest is u goed gezind, onthoud dat wel. Ook iemand, die u haat, u wil vernederen, zich op u wil wreken, kan zich aan u vasthechten, en dus - zij het in meer duistere zin - als een geleider naar het negatieve optreden.

In de tweede plaats: een geleidegeest is een geest, die nog niet zover bewust is, dat hij een hogere en grotere, meer omvattende taak op zich kan nemen. Zodra een geleidegeest hiertoe ontwaakt, zal hij niet meer als persoonlijk geleider van een mens kunnen of willen optreden, maar kan wel deze taak aan anderen delegeren.

In de derde plaats: de geleidegeest heeft evenals de mens een beperkt bewustzijn. De beperkingen van dit bewustzijn zijn anders dan die van de stofmens, maar blijven bestaan. Het is dus altijd noodzakelijk, ook t.o.v. de inspiratie, de hulp van de geleidegeest, eigen oordeel en eigen denken te blijven gebruiken.

❖ *U zei: "De geleidegeest leert ook uit de persoon in de stof." In welk opzicht?*

Nu, mag ik daar een vergelijking voor gebruiken? U heeft een kennis en nu heeft u altijd overhemden gestreken op een bepaalde manier. U houdt er geen rekening mee dat er op het ogenblik nieuwe weefsels zijn. En nu zegt u dus: "Ja, je moet zo en zo doen, de bout moet zo heet zijn enz." De ander gaat strijken. Dat kan dan lukken en dan weet u dat dat bij dat weefsel ook kan. Dat heeft u geleerd. Of wel het mislukt en dan weet u dat daar in ieder geval uw kunnen te kort schoot en zult u dus zoeken naar beter inzicht en een betere kennis. Degene, die raad geeft, is in de verhouding geleider-stofmens over het algemeen de geleidegeest. Wanneer die raad wordt opgevolgd en verkeerd uit zou pakken, dan leert de geleidegeest eruit. Wanneer hij op grond van theorieën een raad geeft en het blijkt dat deze goed is, is hier door de praktische kennis aanmerkelijk vergroot. Op deze wijze leert de geleidegeest wel degelijk uit het geen zijn vriend of persoon in de stof dus doet.

❖ *Die taak betekent dus eigenlijk een belemmering voor de verdere ontwikkeling van degene die handelt als geleidegeest?*

Dat is afhankelijk van het peil, dat de geleidegeest zelf bereikt heeft. Zoals ik in het eerste antwoord reeds opmerkte, kan er een periode komen, waarin de geleidegeest wéét dat hijzelf of zijzelf niet in staat zal zijn om dit geleiden verder op verantwoorde wijze voort te zetten en gelijktijdig eigen bewustwording te volgen. Is er nu een liefdeband, dan wordt dit bezwaar meestal op de koop toe genomen en vindt er dus door de gehechtheid aan de persoon die men geleidt een zekere tijdelijke omstelling van eigen ontwikkeling plaats. In andere gevallen echter trekt men zich dus uit die taak tijdelijk terug. Het behoeft dus zeker geen beperking te zijn, maar kan dit worden door een te sterke gebondenheid aan de persoon op aarde.

❖ *Ik meen toch ook wel geleerd te hebben, dat een geleidegeest niet onmiddellijk als geleidegeest zal kunnen optreden, omdat hij daartoe nog niet ontwaakt is.*

Ja, maar dan is het nog geen geleidegeest, nietwaar? Dus we kunnen dit zeggen: Om geleidegeest te zijn moet men een redelijk ontwikkeld besef hebben van eigen omgeving, het vermogen eigen milieu of sfeer te hanteren en daaruit tevens een verbinding te handhaven met een lagere sfeer of wereld. Eerst dan kan men als geleidegeest optreden. En dat houdt dus ook in dat iemand, die pas is overgegaan, die taak meestal niet op zich kan nemen. Meestal niet, dus dat zal niet altijd het geval zijn. Maar ik geloof, dat dit nu niet zo erg belangrijk is. Per slot van rekening er zijn wel mensen, die een stuk of tien geleidegeesten hebben. En als er nu één meer of minder bij komt, zou dat zo erg veel verschil uitmaken? Hoe bewuster de mens is, hoe belangrijker het van zelf sprekend is wat voor geleidegeest hij heeft. Maar hoe minder ook zijn eigen bewustwording kan profiteren van hetgeen de geleidegeest beveelt.

❖ *Men spreekt ook wel van: beschermengel. Kan dat ook wel een engel zijn?*

Nu, dat is nu weer een beetje moeilijke kwestie. Het ligt nl. aan de definitie van het woord "engel". En onze vriend Henri heeft wel eens gezegd: "Een engel is een combinatie van juiste vormen en juiste gaardheid". Dat geldt zowel in de stof als elders. Maar wanneer u onder "engel" wilt verstaan een geest, die niet in stoffelijke vorm heeft geleefd, dan kan ik hierop antwoorden dat dit zelden voorkomt. Wanneer men echter onder "engel" iemand wil verstaan, die leeft in het goddelijk Licht, dan komt dit zeer vaak voor. Het gaat hier dus om de definitie van "engel". Ik geloof dan ook, dat de opvatting "engelbewaarder" bv. - wat een geleidegeest is, die een engel ZOU Zijn - is voortgekomen uit de behoefte om een daadwerkelijk verder streven van de geest na de overgang te ontkennen. Maar let wel dat dit niet altijd is gebeurd in het Christendom en dat men in vele geloofsrichtingen binnen zekere kringen toegeeft dat dus ook mensen, die gestorven zijn, als engelen kunnen optreden. En in dat geval zijn het natuurlijk engelen, onverschillig of vorm en inhoud verder beantwoorden aan vriend Henri's eisen of niet.

- ❖ *Indien men een minder vriendelijke geleidegeest heeft, is het dan niet mogelijk dat één, die we 1 vriendelijk geneigd is, die plaats eigenlijk betwist? Of ligt het aan de aardmens zelf, dat je zo'n geleidegeest krijgt?*

Nu helemaal ligt het natuurlijk niet aan jezelf. Het heeft aan jezelf gelegen. Dat wil zeggen, het optreden van een minder sympathieke geleidegeest is altijd verbonden met delen van uw eigen ontwikkeling in het verleden, waardoor dus een zekere haat ontstond. Dan wel door uw eigen wijze van leven en denken, waardoor u een bijzonder prettig object bent voor degenen, die duisterder streven. Maar wanneer u een slechte geleidegeest heeft, is het heel vaak mogelijk dat u er ook verscheidene goede heeft. We krijgen dan de primitief christelijke voorstelling, iedereen heeft een engelbewaarder maar ook een duiveltje bij zich. Voor de meeste mensen, die bewust streven naar het goede, heeft die kwade geleider weinig of niets te zeggen en zal meestal verdwijnen. Per slot van rekening, ook de geest houdt er niet van om nutteloos werk te blijven doen. Maar wanneer u daar regelmatig aan toegeeft, ja, dan veroorzaakt u dat zelf, dan moet u ook hier weer onthouden: een slechte geleidegeest zal niet in de eerste plaats degene zijn, die u tot het z.g. zondigen verleidt, maar iemand die u ertoe verleidt u zelf te rechtvaardigen en te verloochenen in een richting, die voor u en uw ontwikkeling ongezond is. Dat is heel iets anders.

- ❖ *Is het mogelijk, dat men na verloop van tijd een andere geleider krijgt en is dit dan het automatisch gevolg van eigen gevorderde of veranderde verlangens?*

Een automatisch gevolg alleen van eigen veranderde toestand of verlangen kan het niet zijn. Ik verwijs u hiervoor wederom naar het antwoord op de 1e en 2e vraag. Het zal echter duidelijk zijn dat - wanneer uw eigen streven en inhoud veranderen - u daarmee ook de harmonie met een bepaalde sfeer kunt veranderen. De eigen grotere bewustwording zal dan b.v. een aanleiding zijn voor bewustere geesten, die nog als geleider kunnen optreden, zich met u te bemoeien. U zou het het best zo kunnen stellen, meen ik: Een mens, die aanmerkelijk bewuster is geworden dan het gemiddelde, zal geen vaste geleidegeest meer hebben, maar daarentegen geholpen worden door een veelheid van lichtende geesten, die regelmatig, gezamenlijk of afzonderlijk, als zijn helpers trachten op te treden. Dat houdt dus in dat men niet altijd dezelfde geleidegeest behoudt. Bij de doorsnee mens echter is de ontwikkeling niet zodanig, dat men van een veelvuldige wisseling behoeft te spreken.

- ❖ *Wat bedoelt u met de machten van het kwaad?*

Met de machten van het kwaad wordt door ons altijd bedoeld - dus niet alleen door mij - die reeks van bewustzijnsvormen, wier streven en denken uit ons standpunt en voor onze weg van bewustwording negatief of tegengesteld moet worden gezien. Zij behoeven op zichzelf niet "kwaad" te zijn. En het is zeer wel mogelijk, dat zij voor zichzelf een zeer goede bewustwordingsgang doormaken. Het feit echter, dat hun wijze van denken en leven en de onze precies tegengesteld zijn, maakt hen voor ons hinderpalen en dientengevolge zelfs vernietigende factoren. Ik wil er wel een voorbeeld bij geven, dat is misschien duidelijker: Stel dat er een reeks van wezens is, die in vuur leeft, in vlammen. Wanneer zij u nu gaan vertellen dat je vooral in een vulkaan moet springen, omdat het daar zo gezellig warm is, dan gaat u eraan te gronde, terwijl het voor hen een summum van aangenaam en prettig bestaan kan betekenen. Omgekeerd zal uw aanmoediging tot die geesten om zich te wassen, betekenen, dat zij hun eigen leven bedreigen. Het is dus logisch, dat de geaardheid zodanig verschillend is, dat het volgen van elkaars beïnvloedingen en voorstellen voor beide partijen nadelig kan zijn. Is dit uit ons standpunt het geval bij halfstoffelijke, stoffelijke of geestelijke wezens, dan worden zij door ons geregistreerd als krachten des kwaads, aangezien zij een vernietiging, een remming of teruggang van ons eigen bewustzijn en onze eigen wordingsgang betekenen. Is dit voldoende?

- ❖ *Is dit ook van toepassing op mensen? Kunnen die ook als geesten des kwaads optreden?*

Slechts in een zeer beperkte zin. Het feit dat zij mens zijn, houdt nl. in dat zij voor een zeer groot gedeelte deelhebben aan dezelfde bewustwordingsgang, dezelfde uitdrukkingsmiddelen bezitten en aan dezelfde spanningen en processen onderworpen zijn. Zij kunnen dus nooit uw absolute tegenstrevers zijn. Alleen voor bepaalde ideeën kunnen zij krachten des kwaads zijn. Namelijk wanneer hun eigen denkbeelden daaromtrent tegengesteld zijn aan de uwe en u uw hele wezen en leven op deze dingen gebaseerd heeft. Maar let wel, dan kan er nooit sprake zijn van een absolute tegenstelling, slechts van een verschillende interpretatie van hetzelfde. Tot een absolute ondergang kunnen mensen u nooit brengen. Daarvoor zijn ze nog te veel in een voor u ook positieve vorm van leven en streven behouden en gevangen.

- ❖ *Maar kunnen mensen zichzelf niet tot een positieve ondergang brengen?*

Dat is inderdaad mogelijk, maar het komt uitermate zelden voor. Zelfs de satanisten, de duivelaanbidders, zijn in feite geen negatieve mensen. Hun voorstelling van positieve ervaring ligt echter buiten het voorstellingsvermogen van de doorsnee mens. Eerst wanneer zij de vernietiging

als zodanig als doel zien en daarbij mede zichzelf vernietigen, is er sprake van een negatieve gang volgens uw standpunt. Dit komt zeer zelden voor, omdat elke mens nu eenmaal geschapen is - stoffelijk al - met een drang tot zelfbehoud en geestelijk met een voortdurende behoefte tot voortzetting van eigen bestaan.

❖ *Denkt u nu eens even aan Hitler, om een voorbeeld te nemen. Dat is een eenvoudige man geweest en doordat hij een poos in de gevangenis geweest is, is hij veranderd in wezen. Is het juist?*

Nu, dat is eigenlijk niet juist. Kijk eens, wat Hitler in het begin was, is hij later gebleven. In het begin vond dit echter uitdrukking in: Ik wil kunstschilder zijn, ik heb niet genoeg aan het huisschilder zijn. En later was, het idee: Ik moet de onfeilbare staatsman zijn; terwijl hij hoogstens een gemiddelde politicus kon zijn. Dit is dus een uitdrukking van hetzelfde. Hij is voor de wereld zelfs geen negatieve kracht geweest. Want als Hitler niet was opgetreden, zou er toch een oorlog zijn geweest, toch een chaos. Hitler gaf in de eerste plaats eens deels een aantal wetten en gedachten van meer sociale aard, welke thans door praktisch al zijn aanvallers en veroordelers zijn overgenomen - de Nederlandse wet kent nog vele restanten of varianten van de oorspronkelijke nationaalsocialistische wetgeving, ook in Duitsland - anders deels echter was hij dus het verwerpelijke en blies zo de democratie, die in vele staten stervende was opnieuw leven in. Hij was dus voor de wereld niet alleen een ongunstige maar ook een gunstige invloed. Dat dit gepaard ging met veel persoonlijk menselijk lijden en ten slotte met waanzin van Hitler zelf, is een kwestie die bij dit positief en negatief enigszins buiten beschouwing valt, vind ik. Want per slot van rekening of u nu gebombardeerd wordt door de keizer of door Hitler, het resultaat van de bom is voor u hetzelfde. Hier komt de persoon niet in aanmerking. Wanneer wij spreken over Hitlers mentaliteit vergeten we één ding: dat Hitler zelf deze mentaliteit niet in het volk heeft kunnen leggen. Integendeel, dat Hitler in de laatste jaren een weerkaatsing gaf van de Junker-mentaliteit, die dus veel en veel ouder was dan Hitler zelf. Zo gerekend, geloof ik niet dat u mag zeggen dat Hitler "veranderde", alleen dat de invloed van zijn streven, zijn gedachtegangen en daden - normale zowel als abnormale - veel groter werd, doordat anderen ze gebruikten als een voorwendsel voor hun eigen verlangens en voor hun eigen gedachtegangen. Hij was dus degene, die de steen aan het rollen bracht, dank zij de hulp van anderen. Maar toen hij rolde, rolde iedereen

❖ *Ja, ik denk hier voornamelijk aan zijn vernietigingsdrang van de Joden. Het valt toch niet te ontkennen, dat hij 6.000.000 Joden om hals gebracht heeft, uitsluitend omdat zij van een andere godsdienst waren, van andere inzichten waren dan hij.*

Ik geloof wel dat wij op het ogenblik van het onderwerp afwijken. Maar ik zal deze vraag nog kort beantwoorden, als u er dan verder ook genoeg mee neemt. De vernietigingsdrang was niet zozeer gericht op de Joden, maar dankzij de stellingen van Rosenberg was de basis van Hitlers streven een superioriteit van eigen ras. Dit houdt in dat elk ander ras voor hem minder betekende en dat hij daar tegenover vaak stond als de mens tegenover een dier. Het uitroeien van de Joden geschiedde om tweeërlei redenen. In de eerste plaats: ze hadden een veel te grote invloed op de publicaties, de wetenschappen, de kunst in het Derde Rijk. In de tweede plaats: zij waren een volk, waartegen het Duitse volk in de loop der geschiedenis vele malen pogroms heeft gehad. Er was dus een afleiding aanwezig, een soort camouflage, waardoor Hitlers mislukkingen konden worden afgewenteld op een ander, een zondebok. Het is misschien wel typisch, dat de Joden in het Hitler-Duitsland dus gediend hebben tot iets, wat in hun eigen geloof zo'n grote rol heeft gespeeld. Maar als er geen Joden waren geweest, dan waren het zigeuners geweest; waren er geen zigeuners geweest, dan waren het negers geweest of Polen. Germanen moesten boven elk ander ras staan. En of dat nu de Fransen zouden zijn geweest, Italianen of een ander, een superioriteit moest bewezen worden en een afleiding op de verdorvenheid van anderen was evenzeer noodzakelijk. Per slot van rekening, het verschil tussen de vervolging van de Joden in Duitsland en van de Kulak (dus de kleine bezitter in Rusland) gedurende een zekere periode was niet zo groot. In beide gevallen was het noodzakelijk als een afleidingsmanoeuvre. Dat dit van uit menselijk standpunt niet verantwoord is, is een tweede en m.i. in dit verband niet zo belangrijk.

❖ *Mag ik nog even iets vragen over die machten van het kwaad? U zei: Bij de mens is de drang tot zelfbehoud ingeschapen Maar degenen die nu wèl bewust hun normaal bewustzijn trachten te vernietigen door opium, door heroïne en dergelijke, streven die dan toch nog in een zekere zin naar zelfbehoud of streven die naar zelfvernietiging?*

Zij streven niet naar zelfvernietiging, ook al is dit het resultaat van hun manier van leven. Zij streven in feite door het gebruik van deze middelen naar een intensifiëring van hun eigen bestaan. In het geval van opium streeft men naar een tweede, meer bevredigende wereld, naast de minder bevredigende reële wereld. In het geval van heroïne en alle verdere soorten tot marihuana toe,

streeft men over het algemeen naar een intensifiëring van eigen vermogens of een idee van eigen grotere kracht. In feite is dus het middel wel negatief, maar aan het streven kan een zekere positiviteit niet ontzegd worden.

❖ *Dus als totaliteit is de mensheid slechts gericht op de weg naar het licht.*

Nu, de weg naar het licht niet. Dat is weer een andere kwestie, maar als totaliteit heeft de mensheid - we hebben het hier in de eerste plaats over de mens in de stof dus - het wezen gericht op zelfbehoud, voortzetting van eigen ras, eigen denken en eigen gebruiken. En daarnaast kunnen we zeggen: de geestelijke cyclus, waartoe de mensheid behoort, heeft als einddoel het licht.

❖ *Het komt bij mij meermalen voor dat ik in gedachten een vraag stel en hierop onmiddellijk antwoord ontvang. Aan welke invloed is dit toe te schrijven?*

Die vraag moeten we eigenlijk een beetje omzetten willen wij haar kunnen beantwoorden. In de ik-vorm is het te persoonlijk, dat begrijpt u wel. Laten we dan antwoord geven op de volgende vraag.

❖ *Indien men zichzelf innerlijk een vraag stelt, waarop onmiddellijk een antwoord volgt, wat (welke invloed) kan dan daarvan de oorzaak zijn?*

In dit geval kan worden opgemerkt dat:

- het stellen van een vraag over het algemeen inhoudt: het kennen van het antwoord of de mogelijke antwoorden. Bij het luisteren naar een antwoord is dus een onmiddellijke beantwoording van de vraag uit het onderbewustzijn mogelijk, ofschoon in het (waak)-bewustzijn dit antwoord nog niet volledig bestond.
- bij het stellen van een innerlijke vraag in contact met de geest, kan de geest in het onderbewustzijn de factoren stimuleren, die een verdere beantwoording mogelijk maken.
- de mens kan in zichzelf waarden hebben, waarvan hij bewust moet worden gemaakt, zodat niet het antwoord maar de vraag geïnspireerd wordt en het antwoord uit het eigen wezen oprijst.

Dit zijn de drie algemene mogelijkheden.

❖ *Wanneer voor het slapen gaan zeer heldere beelden getoond worden, meestal in helder witte kleur en deze niet vlug genoeg opgenomen worden, hoe kan men dan zo'n beeld vasthouden? Is hoe dan ook, verlenging van het verschijnsel mogelijk?*

Ja, mag ik beginnen met een opmerking? Een beeld alleen in helder witte kleur is geen beeld. Met andere woorden, het kan een beeld zijn, waarvan de hoofdtonen in wit worden uitgedrukt, inderdaad. Maar in dat geval zal het richten van de aandacht op het witte tevens betekenen: het niet in staat zijn de feitelijke voorstelling te bevatten. Men verwaarloost dan nl. de contrastelementen. Wil men deze dus beter leren kennen, dan moet men niet meer letten op het wit of op de ervaring maar op de contrasten, die optreden. Wanneer ik persoonlijk voor zo iets zou staan - het gebeurt in onze wereld ook wel eens als je een flitsgedachte van hogerop krijgt - dan zou ik zeer zeker niet proberen het beeld te begrijpen. Ik zou trachten het op te nemen, te fixeren. Later kan daarvan dan dikwijls zeer veel herinnerd worden en aan de hand van dit in herinnering beschouwen is dan de betekenis duidelijker.

❖ *Is het mogelijk om deze duur te verlengen? Wanneer het een beïnvloeding van buitenaf betreft?*

Neen. Het enige dat vergroot kan worden, is het eigen tempo van conceptie. Men kan dus of wel door een absolute passiviteit de beelden fotograferen en in zich vastleggen, dan wel trachten zichzelf zozeer uit de ontspanning tot spanning te brengen - aannemende dat het beeld kan blijven voortbestaan - dat men door deze spanning sneller reageert en dus tot een nauwkeuriger omschrijving en een sneller begrip van het getoonde komt. Dit zijn de enige mogelijkheden zover ik weet.

❖ *Als wit en zwart beide, goddelijke scheppingen zijn, hoe kunnen we dan de hatende geesten ontzenuwen, of zelfs maar herkennen?*

Nu, kijk eens, dat laatste is met een voorbeeld het eenvoudigst te zeggen: Wanneer iemand je op de tenen trapt en "pardon" zegt, dan neem je aan dat het een ongelukje is. Wanneer hij dat tien keer doet, dan neem je aan dat het plagerij is. Wanneer hij je beentjes kapot trapt, dan neem je aan dat hij je niet mag. Dus dat is alleen een vaststelling. Een hatende geest kunt u herkennen aan het feit, dat hij steeds weer tracht u te schaden, steeds weer u teleurstelt, steeds weer tracht u te vernietigen. Want dit hatende is een relatie tussen u en die geest. Uit God gezien is het relatief. Er bestaat geen zwart en er bestaat geen wit in God, zij het als tegenstellingen, waarbinnen het Goddelijke kenbaar is. Dat is kort gezegd. Wij streven binnen het Goddelijke eenzijdig. Al hetgeen naar de andere kant toe wil is van uit ons standpunt meer of minder zwart of duister. Maar dit is ons standpunt, meer niet. Wanneer wij erkennen dat iemand een totaal

andere opvatting heeft dan de onze en wij kunnen bij de beschouwing de waarde of de mogelijkheid ervan voor onszelf niet inzien, dan doen we heel verstandig om te zeggen: "Nu, dat is dus voor mij een duistere zaak, daar blijf ik buiten". Ik geloof dat ik daarmee het voornaamste van deze vraag wel heb beantwoord; zou dit niet het geval zijn, vraagt u dan verder.

❖ *Zijn wij voor die andere kant duister?*

Ja natuurlijk, mijn waarde vriend. Mag ik maar weer een voorbeeld nemen? Laten we aannemen dat u een station hebt waar de in- en uitgang via een gang gaan. Dan komen er mensen uit de trein en willen gauw naar huis. En u wilt die trein nog halen. Bent u dan niet voor elkaar een hinderpaal? Daarmee is het tegen gerichte dus heel duidelijk. En wanneer u voor een ander duister bent, dan moet die ander ook duister zijn voor u. Dat kan niet anders. Je kunt wel iemand hebben, die minder licht is, dat is iets anders. Die iets achter je aan komt hinken misschien. Maar je zult daar licht in erkennen, omdat iets van hetgeen in jou leeft ook in die ander kenbaar is. Dus die kan je niet als volkomen tegengesteld zien. Is het met het voorbeeld duidelijk geworden?

❖ *De z.g. "elementalen" hebben toch ook invloed op de begeerten in de mens? Wilt u iets zeggen over de waarde van deze elementalen? Die hebben toch geen geestelijke invloed?*

De elementalen behoren tot de stoffen, de elementen, waarmee ze op een betrekkelijk losse wijze vereend zijn. We spreken op aarde meestal ook nog over elementalen, wanneer ze zich met de groeiprocessen van planten verenigd hebben of bv. met de loop van stromen. Deze wezens hebben een totaal andere bewustwordingsgang dan die van de mens en zijn als zodanig aan de mens totaal vreemd. Zij kunnen op het begeerte-element van de mens inderdaad wel enige invloed hebben, maar dan alleen doordat ze door de mens worden aangetrokken. Dit berust op het volgende: Een elementaal is een wezen, dat in feite uit levenskracht bestaat. Levenskracht, die zonder vaste vorm te midden van een element zich beweegt en dank zij en door middel van dit element bepaalde vormen (wisselende vormen dus) kan aannemen. In de mens is levenskracht. De elementaal kan zich dus door de menselijke levenskracht verjongen. Hij kan dit echter alleen, wanneer er tussen hem en die mens een zekere sympathie, een zekere eenheid bestaat. Daartoe zal de elementaal dikwijls trachten zijn eigen bewustzijn in een mens te doen doorwerken, zijn eigen gedachten en wensen in die mens tot uitdrukking te brengen, opdat deze mens - wanneer hij tot een met hem harmonisch streven is gekomen - in staat zal zijn aan hem de nodige kracht af te geven en zo zijn eigen leven a.h.w. te verjongen. Wij mogen dit toch niet zien als een zuiver geestelijke inwerking. Het is een beïnvloeding, waarbij eigen menselijk denken en streven zo bepalend is, dat ik er zelfs enigszins voor terugschrik om elementalen directe mogelijkheid tot beïnvloeding toe te kennen. Wel kan dit op indirecte wijze nl. door het veroorzaken van fenomenen in een met hem harmonische materie of door middel van voor hem bruikbare krachten en verschijnselen in de natuur. Dit kan dus gaan van een stenenregen, bij wijze van spreken, tot Poltergeist-verschijnselen toe.

❖ *Staat dit in verband met het verschijnsel, dat sommige mensen buitengewoon goed in staat zijn om planten te kweken? Planten, die bij anderen dood gaan en die bij bepaalde mensen tot een prachtige wasdom komen. Staat dat hier ook mede in verband?*

Zeer indirect. Kijk eens, een plant kan, maar hoeft niet, met een elementaal verbonden zijn. Wanneer dat het geval is en de mens is in harmonie met de elementaal, dan zal de elementaal uit de mens kracht ontvangen en zo dus ook de plant meer vitaliteit geven. Er bestaat echter nog iets anders. Wanneer de mens een zekere liefde, werkelijke liefde en bewondering voor de plant heeft, dan zal zijn nabijheid voor die plant heel vaak een uitstromen van zijn belangstelling en van zijn kracht naar haar betekenen. De plant wordt gebaad in de invloed van de mens en vernieuwt daarin haar eigen vermogens. Dit kan zover gaan, dat planten, die enige tijd door een bepaalde persoon verzorgd zijn, eenvoudig verlopen bij een gelijkblijvende verzorging door anderen. Er is dan stoffelijk geen verschil maar wel een verschil in de geestelijke benadering van de plant. Is dit voldoende?

❖ *Is het juist zich geheel te concentreren op en open te stellen voor één bepaalde invloed en elke andere invloed te ontwijken, ook al zou die tweede ook goed zijn?*

Ja, dat zijn zo van die wonderlijke vragen, om eerlijk te zijn. Kijk eens, wanneer twee geesten even goed zijn en u wilt liever de ene dan de andere hebben en ze kunnen u beiden bereiken, ja goed, dan is er helemaal geen bezwaar tegen. Niemand zal er bezwaar tegen maken als u uit een schaalje bonbons die ene neemt, die u het best bevalt. Maar als er in de ene arsenicum zit en in de tweede cyanide, in de derde azijn en in de vierde een goede roomvulling, dan zou ik zeggen: Houd je bij de roomvulling, nietwaar? Dus u moet wel heel zeker weten, dat de geesten voor wie u zich opent even goed en gelijkwaardig zijn. U doet verstandig u steeds te richten op de sterkste, de meest lichtende geest. Want hoe sterker, bewuster en lichtender de geest, hoe groter de mogelijkheid, dat zij aan een ander evenzeer uitingsmogelijkheid toelaat. U kunt er als mens

vaak minder over oordelen dan de geest. Het is dus verstandig in deze gevallen de sterkste geest a.h.w. te roepen of althans je daarvoor open te stellen en het dan verder aan hem over te laten andere geesten ook tot u te laten doorkomen; dus een tijdelijke rol van controle te vervullen. Wanneer je voor jezelf alleen maar één enkele geest wilt hebben, loop je nl. één groot gevaar : dat je niet let op de werkelijke kwaliteit van die geest maar op een reeks van verschijnings- en uitingsvormen, dus verschijnselen. Het resultaat is dat iedereen, die de verschijnselen nu maar nabootst, door u dus kan worden geaccepteerd als die geest en op u invloed kan uitoefenen. En dat is gevaarlijk. Het verstandigst is altijd je te richten op een bepaalde sfeer. In die sfeer te zoeken naar een zo hoog mogelijk bewustzijn, een zo groot mogelijke lichtende kracht en deze - ongeacht zijn persoonlijkheid - te vragen u te helpen en bij te staan en te regelen wat tot u komt.

❖ *Kan men zich niet het best tot het allerhoogste wenden ineens? Ik bedoel tot God.*

Als u in staat bent om werkelijk voldoende contact te gevoelen met God, ja. Maar zelfs als u dat doet, zal u meestal toch wel in een of andere sfeer blijven steken. Er zijn maar heel weinigen, die de directe verbinding halen.

❖ *Ja, dat ben ik volkomen met u eens, maar je begint toch als mens gewoon je tot het Allerhoogste te richten. Want het is toch een feit, dat 99 % van de mensen weinig notie hebben van spiritisme of spiritualisme.*

Ja, dat ben ik direct met u eens. Wanneer er nu niets beters is, natuurlijk. Maar mag ik een vergelijking gebruiken? Er zijn een hele hoop mensen, die schrijven naar de Koningin of het Kabinet van de Koningin, terwijl ze veel verstandiger naar een wethouder zouden kunnen gaan. Want de Koningin verwijst hen toch naar de wethouder. Het duurt alleen langer.

❖ *Inderdaad. Maar nu haalt u er menselijke omstandigheden bij. Ik richt me ineens tot het hoogste, waar ik zeker weet dat ik goed ben en Die me dat zal sturen wat ik nodig heb; waar ik zelf geen notie van heb.*

Ja, als u dat laatste er nog bij zegt, dat u dus verder geen bepalingen maakt, dan heeft u wel gelijk. Ofschoon het dan zelfs vaak mogelijk is, wanneer je dan weet waar je de zaak vandaan moet halen, dat je toch God a.h.w. daar niet onmiddellijk mee moet, maar je tot dat deel van het goddelijk Wezen, de goddelijke Kracht wendt, dat voor jou op het ogenblik begerlijk is, nietwaar? Maar het ging hier niet om de kwestie: moeten wij ons nu helemaal richten tot de Allerhoogste? Neen, het gaat hier om het aanroepen van een bepaalde persoonlijkheid of een bepaalde invloed. En daarbij krijgen we dus het aanvaarden van een op dat of iets hoger vlak gelegen grotere entiteit die de verantwoordelijkheid daarvoor overneemt. Dat is heel iets anders, dan wat u op het ogenblik naar voren brengt.

❖ *Ja, dat breng ik naar voren, omdat het mij zo moeilijk lijkt als mens zich tot een bepaalde geestelijke entiteit te wenden.*

Is dat geen kwestie van persoonlijke ontwikkeling en instelling?

❖ *Ja, waarschijnlijk wel.*

Dan is het dus ook niet redelijk om na de erkenning van het argument a.h.w. te willen afdwingen dat anderen uw argument toch als het meest juiste accepteren. Dan is het hier afhankelijk van de eigen ontwikkeling en dus niet van het meer of minder juist zijn van de een of andere stelling. Dat is natuurlijk juist. Maar u zult me toch moeten toegeven - u wilt zo graag debatteren - dat per slot van rekening het inzicht van de meeste mensen op aarde toch maar zeer beperkt is t.a.v. de vraag tot wie zij zich moeten wenden. En als ze dit nu overlaten aan diegene, die ze God noemen en wat misschien heel wat anders is, dan krijgen ze vanzelf dat, wat ze nodig hebben, meen ik. Daar zit een heel gemeen knoepje in uw debat, op het ogenblik. U stipuleert nl. uw godsbegrip op het ogenblik niet meer als een alomvattend godsbegrip, wat u in het begin wèl deed.

❖ *Dat doe ik niet, omdat het op het ogenblik m.i. niet nodig is.*

Pardon, omdat het volgens het door u gestelde onmogelijk is. Omdat het dus onmogelijk is om een gelijkkluidend godsbegrip voor iedereen te krijgen. En verder het bewustzijnsgehalte de mens vaak dingen "God" doet noemen, die vaak het tegengestelde van licht of goddelijk zijn. Wanneer u begint met dit te stellen, dan zegt u eigenlijk: Het is toch eigenlijk dwaas om te spreken over Pietersen, Smit en Klaasen, wanneer we alles Jansen kunnen noemen. Is dat nog een argument? Is het dan niet zo, dat we moeten zeggen: Degenen, die spreken over God, terwijl ze een beperkte godheid bedoelen, zijn niet voldoende bewust om gebruik te maken van de juiste instelling en nominatie en zullen in dat geval - ook al zullen zij met die krachten, die hulp verder moeten gaan - bewust moeten worden gemaakt van de inhoud van die kracht, opdat ze kunnen beseffen dat daarnaast andere, even belangrijke of zelfs hogere krachten kunnen bestaan.

❖ *Inderdaad, dat ben ik met u eens. U denkt toch niet dat ik onredelijk ben. Als u iets verdedigt wat ik juist acht, dat ik zeg dat het niet zo is.*

Neen, natuurlijk niet. Ik had alleen gedacht dat u er wel tegen in zou gaan, maar laten we het hier maar voor afgesloten houden.

❖ *Ja. Ik ben toch niet helemaal voldaan. Het is nl. dit. Ik spreek persoonlijk. Voor dergelijke dingen kun je nooit voor een ander spreken. Het zijn alle subjectieve ervaringen. Dan kan ik mij dus tot datgene richten, waarvan ik voor mijzelf zeker ben, dat ik er profijt van zal hebben, dat de beste reactie op mijn vraag zal komen. En ik meen - en dat is een mening die aanvechtbaar is - dat verreweg de meeste mensen daar goed aan zullen doen.*

Ja, maar ik word hier eigenlijk al uit het publiek gesouffleerd.

Hoe wéét u dat of wat beter is of goed is voor u? Gezien de subjectiviteit, waarop u zich beroept, is ook uw inzicht daaromtrent subjectief en dientengevolge kan het nooit worden gesteld als een juistheid t.o.v. de goddelijke waarheid. Het is alleen een eigen mening, voortgekomen uit een waarschijnlijk onvolmaakte kennis plus een onvolledige reeks van ervaringen. We kunnen dus ten hoogste stellen - ja, ik ga nu ook van mijn persoonlijk standpunt uit, ook subjectief - dat de opvatting van een niet volgroeide omtrent goed, kwaad, begerlijk en niet-begerlijk, vaak in lijnrechte strijd is met zijn werkelijke behoefte. En dat dientengevolge een streven naar datgene, waarvan je weet dat het goed is voor jou, dezelfde gevaren inhoudt als voor een kind het stellen, dat ijs te allen tijde goed is, waardoor het soms ineens een buikpijn krijgt, die het nog nooit heeft gehad, maar die misschien een heel pijnlijke lering, ervaring en vernietiging van een ideaal kan betekenen. Dientengevolge geloof ik wel, dat ongeacht het subjectieve van goed en kwaad - zelfs van de godsvoorstelling - het niet voor ons bevredigend kan zijn ons steeds te richten naar datgene, waarvan we wéten wat het oplevert. Maar dat we volgens ons eigen vermoeden en bewustzijn moeten trachten een steeds hogere kracht te bereiken om zo tot een steeds juister begrip van het voor ons goede te komen. Met andere woorden: progressie is juist in geestelijk opzicht voortdurend noodzakelijk tegenover hetgeen dat je God noemt. Spreek je over sferen, dan impliceert het dat er hogere instanties zijn en houdt het dus een automatisch streven in om te zijner tijd ook deze hogere instanties in het werk en het denken van het eigen wezen te betrekken. Mijn bezwaar tegen het gebruik van het woord God - om daar nog even op terug te komen - is dat dit niet alleen een zeer subjectief iets is, maar dat het verder de gedachtegang stimuleert: dit is het einde. Hier is verder niets meer boven, dat is God. Punt. En daarom acht ik het juist zo belangrijk en geven wij ons dus de moeite om u te doen inzien wat er voor sferen zijn. Daarom praat ik vandaag over de beïnvloeding van de mens. Zo, en nu nog een ander punt om uw teleurstelling even iets te vergoeden. Op het ogenblik dat ik objectief ben, werkelijk objectief, heb ik geen persoonlijkheid meer. Maar zolang ik uit mijn persoonlijkheid ervaar, zal zelfs bij de grootst mogelijke poging tot objectiviteit toch het object nog steeds uit mij en door mij worden waargenomen en deswege daaraan een deel van mijn eigen gedachten en eigenschappen blijven kleven. Dat is hier ook het geval.

❖ *Mag ik toch nog even op uw vergelijking van die wethouder terugkomen. Naar mijn bescheiden mening is die niet helemaal juist. Want die wethouder zal harder lopen, als hij het verzoek van een hogere instantie door krijgt, dan als hij het van de verzoeker zelf krijgt, dat is de praktijk.*

Ja, dat moet ik toegeven. Zodat ook hier kan worden gezegd als voor elke vergelijking: Elke vergelijking gaat mank, omdat ze een vergelijking is en dus niet het gehele object weer kan geven.

❖ *Ik dank u zeer voor het laatste, want ik maak zelf zoveel vergelijkingen en krijg dan precies dezelfde opmerking.*

Ik hoop dat u dan precies hetzelfde antwoord zult weten te hanteren.

❖ *Mag ik nog iets vragen. Het valt mij eigenlijk tegen dat er in de sferen niet uitsluitend subjectief wordt gedacht?*

Nu, dat lijkt mij nu weer een beetje tragisch: Want subjectiviteit betekent een versterking dus van persoonlijke reacties en persoonlijk inzicht. Objectiviteit daarentegen van een beschouwing van een onveranderlijke werkelijkheid, zonder dat persoonlijke impulsen daarbij komen. En dan moet u goed begrijpen wat wij doen in de sferen. Wij streven naar éénwording met God, nietwaar? Maar wij worden door ons onvermogen het Goddelijke als zodanig in Zijn volledige waarheid te zien voortdurend beïnvloed. Zo bestaat er ook bij ons een beïnvloeding, die van hogere en van lagere sferen komt. In het licht betekent deze beïnvloeding over het algemeen: een vergroting van bewustzijn, waarbij dus de subjectiviteit, die blijft bestaan in de ogen van de beneden ons liggende, kleiner wordt. Maar wij moeten naar een absolute objectiviteit toe nl. het erkennen van de Enige, Eeuwige en Onveranderlijke Waarheid, die is Het Totaal Goddelijke. Zover wij het kunnen zien: de kosmos en de schepping. Zo zien wij het doel misschien ook subjectief uitgedrukt. Maar ons doel is toch wel het absoluut objectieve, de werkelijke - zonder persoonlijke

interpretatie - belevende Godskracht, in ons levend zonder bijnengsel van persoonlijke voorstelling. En daarom hoop ik dat u de teleurstelling zult kunnen overwinnen in het begrip, dat wij allen uit een subjectiviteit, die overal bestaat, tot in het Goddelijke waar alleen objectiviteit is, moeten groeien.

❖ *Ik geloof dat ik me verkeerd heb uitgedrukt. Ik meende eigenlijk dat ook de objectiviteit dus feitelijk overheersend was.*

Van uit uw standpunt zijn we misschien heel erg objectief. Maar dat neemt niet weg, dat wij voor onszelf heel goed begrijpen dat toch onze eigen zienswijze en opinies, al proberen we het nog zo te vermijden, een zekere invloed hebben. Onze persoonlijkheid zelf betekent dat bij de grootst mogelijke poging tot objectiviteit toch nog subjectieve invloeden optreden. Nu hoop ik dat dat geen teleurstelling is, want datzelfde wegje moet u dadelijk ook gaan. We moeten blij zijn dat we kunnen groeien.

Ik wil graag nog een paar woorden zeggen, dan sluiten we de bijeenkomst. Ik heb u in het eerste gedeelte al gezegd, als het even kan, wil ik nog iets zeggen over die invloeden op aarde. Nu moet u eens goed luisteren.

Wanneer wij uit de geest onze invloed uitoefenen op aarde, dan gaat dit - of we willen of niet - volgens ons standpunt van goed. Dat geldt voor alle krachten. Zoals er een hiërarchie bestaat in onze richting (ik heb ze u gedeeltelijk beschreven, dus: van entiteit tot kleinere groep van entiteiten; een hoger bewustzijn, een grotere groep, nog meer samenvoelingen), zo bestaat deze ook in de andere richting. Nu hebben we daarbij één geluk: een groot gedeelte van het z.g. duistere richt zich niet in de eerste plaats op het bewustzijn in de materie-, ze richt zich op de materie zelf. Het gevolg is dus, dat waar het bewustzijn bepalend is voor de toestand van de materie, het goede meestal een overwegende invloed heeft. Toch zullen er voldoende gebieden zijn, waarop - wat we noemen - goed en kwaad of licht en duister in dit subjectief standpunt dus, het relatieve begrip, t.o.v. elkaar in strijd geraken. Nu had ik er hier een ogenblik op willen wijzen dat op het ogenblik de gehele wereld zich in een toestand van verandering bevindt. Dit komt periodiek voor en de huidige verandering is betrekkelijk intens, en betrekkelijk groot. Het gevolg is dat zelfs de behoudende krachten op een gegeven ogenblik van ons standpunt uit donker of zwart worden. Het is noodzakelijk om òf te komen tot een vernieuwing, dan wel absolute stilstand te accepteren. Stilstand is entropie (oplossing), dood.

Men moet in bewustzijn verdergaan, er moet vernieuwing zijn. Een vernieuwd concept van alle dingen. Niet alleen geestelijk maar even zo goed wetenschappelijk, sociaal, economisch, zuiver stoffelijk, zuiver lichamelijk. Al die dingen moeten veranderen, die moeten progressief dus eigenlijk groeien naar een grotere vrijheid met gelijktijdig een groter begrip van eigen plaats. Het gevolg is, dat op het ogenblik dikwijls een zeer sterke invloed op u wordt uitgeoefend in de zin van: handhaaf dit, blijf dit behouden. Deze beïnvloeding lijkt soms zelfs heel goed, omdat je zegt: Ik weet wel wat ik heb, maar niet wat ik krijgen zal. U vergeet alleen één ding: wanneer u datgene, wat u heeft te lang vasthoudt, verdwijnt het. Het is net als met spaarcenten van zestig jaar geleden. Als je die tegenwoordig bekijkt, blijft er ook niets meer van over.

Zo gaat het geestelijk ook. Het leven blijft gelijk, maar de waarderingen veranderen. De eisen, die gesteld worden, veranderen. En daarom zou ik u willen wijzen op de noodzaak dus om u steeds weer te werpen op het nieuwe, het frisse, het geestelijke. Dat is het licht. En deze beïnvloeding zal voor u misschien niet altijd stoffelijk zo prettig zijn. Ze betekent vaak, dat u iets buiten de normale gang van zaken staat. Maar het betekent ook, dat u zich nu voorbereidt op datgene, wat voor anderen dadelijk een ontstellende verrassing zal zijn. Dat u in staat zult zijn leiding te geven, wanneer het nodig is. Dat u in staat bent een verantwoordelijkheid te dragen waar anderen helaas zullen falen.

Het is daarom, vrienden, dat ik aan het einde van mijn betoog dus nog dit zeg: Er wordt op het ogenblik gestreden om de wereld en om de mensheid. Er zijn maar drie mogelijkheden, waarvan er één praktisch uitgesloten is. En dat is een volkomen stabilisatie van het huidig zijnde. Er is in de mensheid een te groot progressief element om dit waarschijnlijk te maken. Degenen, die daarop werken, zullen in feite trachten terug te grijpen naar oudere waarden. Tezamen met degenen, die dus tegengesteld aan de ontwikkeling reageren, zullen zij trachten de mensheid zozeer te binden, dat zij door een verlies van persoonlijke vrijheid wederom in de verhouding kind-vader komt te staan of slaaf-meester, zoals in het verleden gebruikelijk was. Alles wat op het ogenblik schijnbaar stabiliseert, is in feite geneigd deze slaaf-meester verhouding tot stand te brengen. Wat echter

nodig is, is de verhouding: vrije mens tot vrije mens, vrije geest tot vrijelijk aanvaarde God en geestelijke leiding. De krachten, die daarvoor werken, zullen steeds weer trachten u te beïnvloeden tot verantwoorde, grotere vrijheid. Vrijheid van denken, van handelen. Een begrip voor de noodzaak van verandering en het accepteren en het bevorderen daarvan. Zij zijn niet revolutionair. Revolutionair is dikwijls iemand, die de medaille wil omdraaien en de rest gelijk houdt. Het zijn de progressieve, verandering brengende krachten, die deze wereld in betrekkelijk korte tijd kunnen brengen tot een totaal nieuw, harmonisch bestaan, waarin de mens als deel van een wereld-eenheid met volledige vrijheid en eigen verantwoordelijkheid een bewustwording kan doormaken, waarvan wij op het ogenblik slechts durven dromen.

Ondanks de subjectiviteit van deze visie, bepaald door de partij waarin ik vecht, meen ik er goed aan te doen u hierop te wijzen.

Leer uw eigen verantwoordelijkheid dragen. Durf progressief te denken en te handelen. Tracht niet het oude te vernietigen, maar gebruik het voor vernieuwing om het te maken tot een deel van een nieuwe, betere wereld, maar ook gelijktijdig van een nieuw en beter besef van de mogelijkheden der materie en zo van de geestelijke waarheid, waarin wij allen God vinden - of we leven in de sferen of elders.